
Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

25. května 1999

2

300 let kostela ve Smiřicích

Petr Brandl: Klanění tří králů

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady:

Starosta:

MR projednávala možnost vstupu fy EKOVDY (vodovod Smiřice, Černožice, Holohlavy) do společnosti VAK Hradec Králové.

MR doporučuje upravit cenu vodného a stočného od 1. 7. 1999 pro obyvatele na cenu 24,- Kč/m³. Pro ostatní + příslušný koeficient.

MR byla informována se situací ohledně prodeje akcií VČE pro firmu Vatenfall.

MR byla seznámena s prodejem akcií VČP – Smlouvy byly předány do 28. 5. 1999 BB Capital Dobruška.

Tajemník:

MR byla seznámena s výsledkem auditu a s opatřeními k odstranění nedostatků.

MR souhlasí s uzavřením dohody o pracovní činnosti s p. JUDr. Rouskem.

MR schválila komisi pro výběrové řízení na akci Lednice – schody a byla vybrána firma Borta.

MR byla seznámena s opatřeními k opravě výsledku hospodaření (audit) a se snížením odměn vedoucím pracovníkům.

MR schválila nákup počítačové techniky pro knihovnu ve výši 25.000,- Kč.

Správní odbor:

MR souhlasí se zaměstnáním vybraných pracovníků, evidovaných u Úřadu práce, do 31. 10. 1999 na úklid města.

MR byla seznámena s nákupem mulčovače pro sečení a úklid městských ploch.

MR odsouhlasila smlouvu o dílo s Vodohospodářskými stavbami na výpomoc při zalévání vysazené zeleně v Biocentru Obora.

MR odsouhlasila návrh smlouvy o zřízení společné jednotky požární ochrany.

MR souhlasí s vydáním Vyhlášky č. 1/99, která ruší vyhlášky, které již z různých důvodů pozbyly platnost.

Odbor výstavby:

MR souhlasí s umístěním předzahrádky před provozovnou Delikates.

MR nesouhlasí s umístěním stolů a židlí před jídelnou „U Rudolfů“.

MR souhlasí s pronájmem oploceného prostoru u hasičské zbrojnice.

MR byla seznámena se změnou katastrálních hranic Rodova, Račic a Sendražic – jedná se o pozemky o výměře 9,76 ha.

MR souhlasí s prodloužením smlouvy na pronájem tržišního místa pro vietnamské obchodníky do 31. 12. 1999.

Bytový odbor:

MR rozhodla o zvýšení nájemného z bytů od 1. 7. 1999 do 30. 6. 2000 o koeficient 1,093.

MR souhlasí se žádostí SBD Hradec Králové na uzavření nájemní smlouvy na pronájem prodejny v čp. 350 vietnamskému zájemci (na náměstí Míru po prodejně AZ).

MR byl předložen seznam občanů, kteří dluží za prodané byty. Dle vyhl. 100/98 budou zaslány urgency.

MR souhlasí se složením výběrových komisí pro opravy bytového fondu.

Z jednání městského zastupitelstva:

Byl projednán požadavek obce Holohlavy na změnu katastrálních hranic, uplatněný 11. 5. 1999. Změna by se týkala části pozemků za střelnicí směrem k novému stadionu, kde byla hranice původně tvořena starým korytem Mlýnského náhonu. Jeho pozdějším zánikem byla hranice stanovena nově vzniklým tokem a silnicí Černožice–Smiřice. Takto stanovená hranice nebyla změněna ani po opětném osamostatnění obce Holohlavy od 1. 9. 1990. Katastrální úřad v Hradci Králové odmítá v souladu s ustanovením zákona č. 367/90 Sb. provést změnu těchto stávajících hranic bez souhlasu MZ ve Smiřicích. MR zastává i nadále zaujatá stanoviska předchozích Rad města i rozhodnutí MZ hranice neměnit.

MZ odhlasovalo, aby se hranice mezi obcemi nezměnila a tato byla ponechána dle současného stavu.

Pozemková úprava hranic Rodov–Račice, Rodov–Sendražice. Dle žádosti Pozemkového referátu OkÚ Hradec Králové byl zpracován návrh na změnu hranic mezi uvedenými obcemi. Z hlediska územního není ke změně hranic k.ú. Rodov–Račice a hranic mezi k.ú. Rodov–Sendražice námitek, za předpokladu že:

- 1) bude zachována plocha k. ú. Rodov,
- 2) případné směny ploch (výměra 9,76 ha) mezi katastrálními územími budou provedeny současně (okamžitá kompenzace),
- 3) nedojde k zásadním změnám návrhu, který je předmětem tohoto odsouhlasení (případné změny budou konzultovány s městem Smiřice),
- 4) změna hranic k. ú. musí být projednána s vlastníky pozemků, jichž se uvedená směna pozemků dotkne. MZ hlasováním vyjádřilo souhlas s navrženou změnou s výhradou dodržení výše uvedených podmínek.

MZ schválilo vydání vyhlášky města č. 1/99. Tato vyhláška ruší dříve vydané vyhlášky, které již pozbyly platnost z hlediska časového nebo i svého opodstatnění v návaznosti na novou legislativu. K vydání této vyhlášky došlo rovněž v souladu se závěry komplexní prověrky provedené OkÚ ve dnech 25. 1. – 5. 2. 1999.

MZ přijalo usnesení, kterým město Smiřice opětně uznává vlastnické právo organizace ČRS k nemovitosti a pozemku v souladu s listem vlastnictví č. 741 str. 1.

P. Jiří Hájek poskytl městu dar ve výši 2.295,- Kč na opravu zámecké kaple. MZ souhlasilo s přijetím daru.

MZ revokovalo dřívější usnesení o odprodeji pozemků pod „okály“ ve Fučíkově ulici. Revokace byla odsouhlasena v návaznosti na nově vydaný zákon o odprodeji státní půdy a z něj vyplývající kompetence pozemkového fondu.

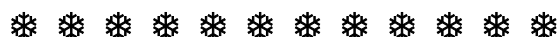
MZ souhlasí s odprodejem pozemků ve vlastnictví města majitelům nemovitostí, a to jak ploch zastavěných, tak i zahrad za cenu dohodnutou.

Na základě výroku opravného auditu provedeného 12. 5. 1999 byl dán souhlas s předložením výkazu o hospodaření obce za rok 1998 k projednání a odsouhlasení nejbližšímu MZ. Uložená nápravná opatření (v souvislosti s nápravnými opatřeními došlo ke kádrovým změnám i k finančním postihům) byla splněna v dohodnutém termínu. Příslušné podklady byly členům zastupitelstva předány.

MZ odsouhlasilo předložený výkaz o hospodaření obce za rok 1998 s rekapitulací:

Příjmy celkem	25,573.869,- Kč
Půjčka z FRR	- 4,651.000,- Kč
Výdaje celkem	- 13,890.572,- Kč
Výsledek	+ 8,032.297,- Kč

(Výběr pro Zpravodaj podle podkladů MěÚ)

Odpady

Pro ukázněné občany Smiřic nemusí být odpady žádným problémem. Sběrna surovin je umístěna u nádraží. Řada odpadů se odváží k recyklaci: sklo, papír, plasty, suché galvanické články, polystyren, zdravotní, stavební a užitková keramika, léky.

Už několikrát bylo ve Zpravodaji uvedeno, abyste Pet láhve před vhozením do kontejnerů sešlápli. Protože materiál lahví je pružný, vrátí se láhve do původního tvaru. Proto by bylo nejlepší je po sešlápnutí pevně zašroubovat – pak zůstanou zmáčknuté.

Město zajišťuje likvidaci nebezpečných odpadů od občanů. 1. svoz tohoto druhu odpadu byl proveden 17. dubna a bylo svezeno **980 kg** nebezpečného odpadu.

Upozornění pro stavebníky!!

Firma **V. K. Š. Eko s.r.o., Dubenec u Velichovek** provádí za úplatu likvidaci stavebního odpadu z demolic všeho druhu: betonu, zeminy, kamení a sutě.

Bližší informace získáte na tel. 0442/816 219.

Firma Rund, Nový Ples vám k odvozu a uložení suti na skládce přistaví přepravní kontejnery (o různé velikosti – dle potřeby).

Bližší informace na tel. 0442/812 381.

Tip pro podnikavé

V našem městě chybí fitcentrum, posilovna či jiné podobné zařízení. Nejde jen o módní trend v životě lidí, ale o přirozenou potřebu lidí utužit si své zdraví, svaly – a přitom správným způsobem.

Starší člověk jde na procházku a rád usedne na lavičku, mladý člověk potřebuje svoji energii, sílu a elán vybit výrazněji.

Práce lidí se stává méně namáhavou, sedavé zaměstnání, sezení u piva v hospůdce, sledování televize a bohužel i nezaměstnanost či dlouhá chvíle nepřináší dostatečné fyzické vyžití. Naopak napětí se hromadí a nezřídka se projeví v nežádoucích aktivitách – výsledkem jsou rozbité lavičky, ohnuté dopravní značky, rozbité zrcadlo u křižovatky (mimochodem nové stojí 3 000,- Kč), poničené stromky, počmárané zdi a čekárny apod.

... možná, že kdyby někdo provozoval vhodné sportovní zařízení navrhovaného druhu, vyřešila by se řada problémů...

Je těžké dělat pořádek, když se najdou kazisvěti...

Poslední vandalský čin zničil zcela novou plastovou popelnici u prodejny p. Brože. Město nahradilo dosloužilé a nevábně vypadající plechové popelnice trojkombinací barevných sběrných nádob. Jedna z nich už nemůže sloužit svému účelu, protože z ní zbyla jen hromádka černého popela. Nějaký – patrně „postižený pyrománek“ – si udělal radost. Zřejmě mu při pohledu na hořící popelnici vůbec nevadilo, že způsobil škodu téměř za 1300,- Kč – tolik totiž popelnice stála. A nyní občane porad' – má město koupit novou popelnici, vrátit sem starou pokřivenou popelnici??? Pokud město koupí popelnici novou, bude např. v parku o jednu lavičku méně!!

Prázdniny, dovolené...

Blíží se doba vysvědčení a věřme tomu, že rodiče budou natolik rozumní, aby ta výborná i méně výborná vysvědčení brali s nadhledem dospělých lidí – aby chválili a hrdrali přiměřeně. Ne každé dítě má schopnosti být doktorem či prezidentem a po pravdě řečeno k čemu by nám byl národ plný doktorů a prezidentů, když by nebyl nikdo, kdo umí pěkně vymalovat byt, opravit střechu, spravit botu, postavit dům.

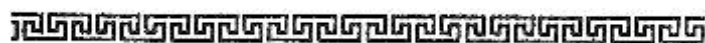
A tak přejeme rodičům i dětem pěkné prožití prázdnin. A pokud spokojení rodiče usoudí, že dítě si zaslouží odměnu, prosíme vás, coby dospěláky, abyste volili dobře a moudře.

Po prázdninách se zvyšuje počet opuštěných kočiček a psů, které jejich majitele již omrzeli. Zvířata nejsou hračka, která se dá odložit, zvířátka jsou živí tvorové a vedle radosti nám lidem vzniká i povinnost se o ně starat!!

A ještě jedna informace. Firma ORCUS Lejšovka, p. Libřice od 1. června 1999 zahajuje provoz Psího penzionu „U ALFA“. Nabízí péči o psy všem jejich majitelům v době dovolených, prázdnin, či nemoci.

Další informace získáte na tel. č. 049/594 1992 a 0603 582910.

Odbor správní a životního prostředí
Marcela Mrákové

Každá voda má své

Voda z Vltavy, kterou pijí Pražané (pochopitelně po náležité úpravě), je středně tvrdá až tvrdá. I voda ze smiřického vodovodu je poměrně hodně tvrdá. Pro obyvatele hlavního města i pro nás může být potěšující zjištění: je totiž prokázáno, že v oblastech s vysokou tvrdostí vody je nižší výskyt nemocí srdce a krevního oběhu. Horší je však zjištění, že velmi tvrdá voda kazí konzumní hodnoty kávy a čaje. Při kuchyňské úpravě zeleniny a masa se totiž s tvrdostí vody prodlužuje doba vaření, což ovlivňuje chuť a výživovou hodnotu. Tvrdá voda je také méně vhodná pro praní prádla.

Každá voda však má své. Měkká voda nehasí žízeň a působí pálení žáhy. Voda střední tvrdosti, která obvykle teče z vodovodních kohoutků, je k pití příjemná. Tvrdá voda, tedy minerálka, má pozitivní biologické účinky a velmi tvrdá voda (termální) má dokonce léčivé účinky.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlav

Co by mohlo naše občany zajímat

- Proběhlo výběrové řízení na provedení stavebních úprav bývalé lisovny plastických hmot na služebnu Policie ČR. Nabídku předložilo celkem 5 firem. Vybrána byla firma STAVO & SACHS z Hradce Králové, protože požadované úpravy provede s nejnižší finanční částkou 562.000,- Kč. Úpravy budou dokončeny v červenci 1999. Otevření služebny policie se předpokládá v srpnu 1999.
- Bylo zadáno zpracování urbanistické studie na zástavbu území mezi potokem Jordán, ulicí Jabloňovou a sídlištěm Gen. Govorova. Studie za 150.000,- Kč bude dokončena v červnu 1999.
- Byl opraven chodník od ulice Na Státní k Zadní ulici v ceně 97.000,- Kč.
- Nákladem 93.000,- Kč byla opravena zeď na hřbitově.
- Na opravu jedné poloviny urnového háje bylo věnováno 451.000,- Kč.
- Sboru dobrovolných hasičů v Holohlavech byl zakoupen cisternový automobil – včetně opravy bylo vozidlo získáno za 63.000,- Kč. Vyplatilo se to! V dubnu a v květnu už naši hasiči dvakrát úspěšně a pohotově zasáhli. Bylo jim vysloveno uznání vedením Hasičského záchranného sboru v Hradci Králové.
- Pracovníci kontrolní skupiny Okresního úřadu Hradec Králové provedli kontrolu hospodaření obce za rok 1998. I když byly zjištěny drobné nedostatky, komise došla k tomuto závěru: účetnictví obce je vedeno úplně, průkazným způsobem a správně.
- Pracovníci okresní hygieny provedli kontrolu v místní škole. Byly zjištěny nedostatky v sociálním zařízení. Ty se ihned postupně odstraňují – s ukončením těchto prací se počítá do 1. 9. 1999.
- V parku u školy se uskutečnilo dětské odpoledne. Bylo úspěšné a krásné. Děkuji touto cestou všem, kteří se na úspěchu podíleli: Mažoretkám z Jaroměře, Triu Malinka, Svazu žen, kulturistům, hasičům, učitelkám mateřské školy, Konzumu – a všem, kteří se starali o pohodu a spokojenost dětí.
Děkuji hlavně sponzorům, kterými byli letos soukromí podnikatelé: p. Zápařka – instalatér, pí Říhová – kadeřnictví, p. Pospíšil – HUPO, p. Otčenáš – natěračství, p. Minařík – klempířství, p. Hošek – zámečnictví, p. Josef Holeček.
Děkuji i firmám: pila PODHORA – ing. Rampas, fa REUTER – ing. Sitová, fa MONASTIL – pí. Jásenská a fa MEROV, s.r.o.
Poděkování zaslouží i organizace: Svaz žen, Svaz hasičů, sklad CO, místní organizace KSČM a obecní úřad.
- Uskutečnilo se tradiční „pálení čarodějnic“, vítalo se jaro. Přestože je známo, že by se mělo pálit pouze dřevo, stává se ohniště místem likvidace všeho hořlavého odpadu. Zdá se naprosto marné o těchto věcech psát. Řada lidí se stejně nechce přizpůsobit a chovat se kulturně. Mnoho odhozených osobních věcí – od holohlavských i smiřických občanů – se nachází až pod Chloumkem.

Ze spáleniště po „pálení čarodějnic“ byl proveden odvoz popela a nespálených zbytků. Celkem muselo být odvezeno na skládku 36,6 tun odpadu nákladem 21.130,- Kč. Nakládání a doprava si vyžádaly 4.904,- Kč. I se shrnováním hromady během měsíce dubna (za 1.500,- Kč) si vše vyžádalo náklady ve výši 27.534,- korun. O tyto náklady se podělíme rovným dílem s městem Smiřice.

- Úplně nejvíc mi vadí hromady odpadků v prostoru bývalé betonárky proti Luční ulici. Není to důstojný vstup do obce Holohlavý i do města Smiřice!

Udržování pořádku je nákladnou záležitostí. Proto znovu prosím všechny občany – malé i velké – o jeho dodržování.

Děkuji za pochopení.

Miroslav Hlava, starosta Holohlav

9 v dějinách Smiřic

Čas je neúprosný. Den po dnu, hodina za hodinou, v průběhu každé vteřiny existence naší planety překrývá nemilosrdně stopy dávné přítomnosti. Čím hlouběji se zadíváme proti jeho toku, tím více se nám osudy tehdejších obyvatel – našich prapředků – ztrácejí v mlhavém oparu vzdálené historie. Někdy se však do nich dá přece jenom trochu nahlédnout. Zkuste tam trochu nahlédnout se mnou.

1699

300 let kostela ve Smiřicích

V minulém čísle Zpravodaje bylo doloženo, že stavba smiřického kostela byla podle datační kartuše zahájena v roce 1699 – tedy před 300 lety. Už jsme se mohli seznámit s tím, jak hodnotná je jeho stavba v provedení slavného stavitele Kryštofa Dientzenhofera. Hodnotu kostela umocňuje i malířská a sochařská výzdoba. V tomto čísle bych chtěl upoutat vaši pozornost k význačnému baroknímu malíři Petru Brandlovi, jehož dvěma obrazy se může honosit náš kostel.

BRANDL PETR – VIRTUOS VRCHOLNÉHO BAROKA

Petr Brandl byl český malíř, který byl významným představitelem českého vrcholného baroka – byl nazýván českým Rubensem a nebo také prvním českým bohémem.

Nás může velmi těšit, že dvěma jeho obrazy se můžeme honosit i v našem kostele. Je to v první řadě monumentální oltářní obraz Klanění sv. tří králů (signován i datován roku 1727) a menší oválný obraz s vyobrazením sv. Blažeje, uzdravujícího nemocnou dívku.

Podle tradice je na obraze sv. Blažeje v podobě dívky zachycen portrét hraběnky Marie Terezie ze Šternberka. Tato skutečnost i způsob provedení obrazu vede k usuzování, že Brandl namaloval tento obraz již r. 1713. Lidová tradice dále říká, že hraběnka trpěla vleklou krční chorobou. Obraz prý dala vymalovat jako obětní dar světcu, který ochraňuje věřící právě před krčními chorobami.

O životních osudech Petra Brandla, o jeho tvorbě a dílech je toho známo poměrně dost. Jediným tajemstvím snad zůstává jeho nevyzpytatelná povaha. Dokázal vytvořit vynikající podmanivá díla,

byl však nezřídka zcela bezcitný i ke svým nejbližším, vzpurný a duševně rozháraný. Ledasco z toho, co způsobovalo toto jeho jednání, se dá vysledovat z jeho životních osudů, mnohé však zůstává nepochopitelné.

Narodil se v říjnu roku 1668 (křtěn byl 24. 10.) v Praze na Malé Straně jako šestá ratolest krejčího Michala Brandla. Bylo to v době, kdy už jeho otec proměnil krejčovskou dílnu v šenkovnu. Rakovnické pivo, které v ní čepoval, mu rozhodně vynášelo víc, a tak už poslední potomek nemusel strádat jako jeho starší sourozenci. Když bylo Petrovi deset roků, stal se žákem jezuitského gymnázia u sv. Mikuláše. Měl tam pobýt šest let a potom pokračovat v církevním studiu. To byl rodičovský záměr. Chlapcova představa však byla odlišná. Už předtím, než vstoupil do jezuitské školy, projevoval neobyčejný zájem o všechno, co souviselo s malováním. Při každé příležitosti črtal olůvkem (pozn.: dříve se místo tužek psávalo a kreslilo olůvkem) po deskách i po papíře, skicoval hlavy otcových hostů, interiéry i krajinky.

V gymnáziu patřil Petr k průměrným žákům. Učitelé mu vytýkali nepozornost, vzdorovitost i nekázeň. Nebýt vlivu chlapcova kmotra – guberniálního rady dr. Biedermanna – asi by byl skončil studium už po dvou letech. Nakonec ho stejně nedokončil. Z vlastního rozhodnutí odešel z jezuitského gymnázia po pěti letech. Tehdy zaskočil rodiče prohlášením, že se chce stát malířem.

Otec bouřil, matka ronila slzy, patnáctiletý Petr však trval na svém. Znovu zasáhl chlapcův kmotr dr. Biedermann, jehož rady měly v rodině svou váhu; doporučil, aby dali Petra do učení k některému z malířských mistrů. Kolem roku 1683 vyhledal dvorního malíře a správce císařské obrazárny Kristiána Schrödera a přesvědčil ho, aby vzal mladíka do učení. Matka dala dvornímu malíři K. Schröderovi značnou částku, aby mladého Petra, navštěvujícího zatím jezuitské gymnázium v Praze, vyučil. Malířský cech upozornil na to, že Schröder nemá právo mít učně.

Od dvorního malíře samého toho budoucí umělec mnoho nezískal, měl však výjimečnou příležitost navštěvovat císařskou obrazárnu, v níž kromě jiných byla i díla italských a nizozemských mistrů. Jejich studium bylo pro mladého malíře nejlepší školou.

Petr utekl od Schrödera ještě před ukončením dohodnuté učební lhůty. Dostal se s dvorním malířem do křížku, když mu jednoho dne ukázal kresby ženských aktů, které udělal podle živého modelu. Puritánský a konzervativní Schröder kresby před chlapcem roztrhal. A to byl konec Brandlova učení u dvorního malíře. Rozkřičel se na něho a bouchl dveřmi jeho dílny, aby se do ní již víckrát nevrátil.

Tehdy bylo Brandlovi devatenáct let. Jeho otec už v té době nežil (zemřel ve druhém roce chlapcova učení) a matka nenašla dost rozhodnosti poslat syna k Schröderovi zpátky. A tak se nedoučený malíř Brandl nějaký čas potuloval městem nad Vltavou, začal vysedávat v krčmách, pít a hýřit. Většinou za matčiny zlaťáky, neboť obrázků, které v té době namaloval, bylo poskrovnu. Rozhodně mnohem méně než chvástavých řečí, které o sobě jako o malíři prohlašoval.

Časem však poznal, že siláckými slovy se z něho umělec nestane. Někdy na jaře roku 1698 odešel z rodného města, aby na venkově získal nějaké zakázky, jimž chtěl dokázat, že ač nedoučen, přece už je hotovým malířem. Nedošel daleko. V Kolíně se dohodl s konšely, že pro ně namaluje obraz, který hodlali věnovat místnímu kostelu sv. Bartoloměje. Na plátně měl být patron chrámu a čtveřice katů, kteří z něj mají za živa stáhnout kůži. Brandl požadoval za namalování obrazu 900 zlatých. Vysmáli se mu a nabídli mu desetinu, nebo nic. Tehdy ještě ustoupil a zakázku přijal. Pomstil se však kolínským radním po svém. Čtyři z nich se při předávání obrazu poznali v postavách katů, ústřední postava sv. Bartoloměje pak měla podobu prvního radního, který prý

Brandla podplatil, aby ho na obraze zvěčnil. Konšelé z počátku odmítli obraz zaplatit, potom však se nechali přesvědčit děkanem – jemu se obraz líbil – a přidali malíři ještě dvacet zlatých navíc.

Zda všechno bylo tak, jak je zde vylíčeno, lze jen těžko ověřit, jisté však je, že měl později Petr Brandl právě kvůli tomuto obrazu bouřlivou roztržku s představiteli pražského malířského cechu. Kolínští si totiž na mladého malíře stěžovali. Nikoliv na jeho výtvor, nýbrž na to, že je podvedl, když se vydával za vyučeného mistra. Brandl řekl před vyšetřující komisí od plic, co si myslí o zkostnatělém umění těch, co jsou usazeni v představenstvu pražského malířského cechu, a zase jednou bouchl za sebou dveřmi. Zabouchl si tím i možnost doučit se u některého z malířských mistrů a stát se členem cechu. Nijak toho však nelitoval.

Roku 1694 byl za mistra do staroměstského pořádku cechu malířů přijat – dokonce bez obvyklé povinnosti namalovat mistrovský kus. Asi proto, že se během několika mála let přesvědčili, že je tento nepoddajný mladík skutečně talentovaným malířem. Dokázal to nejdříve na dvojici obrazů, které namaloval pro zbraslavský klášter, a potom i na dalších dílech.

Rok před svým přijetím do malířského cechu se oženil. Vzal si za ženu dceru někdejšího Škrétova žáka – malíře J. B. Klosse – Helenu. Helena Brandlová umění svého muže nikdy nechápala a nepochopila. Pohlížela na každý jeho umělecký výtvor jen z pohledu hospodyně a počítala, co za něj dostane. Některé prameny hovoří o tom, že měla xantipovskou povahu. Jiní se jí zastávají a hovoří jen o její šetrnosti a snaze o hmotné zajištění rodiny. Těžko soudit – jisté však je, že už zanedlouho po svatbě docházelo mezi manželi k roztržkám. Někdy pro peníze, jindy z toho důvodu, že se cítil dotčen nezájmem ženy o své umění.

A Brandl se stával skutečným mistrem. V devadesátých letech 17. století postupně prokazoval, že jeho umělecká tvorba převyšuje všechny, kteří drželi v té době v Čechách paletu v ruce. Na kostelních obrazech, které dělal v Mníšku, na Svaté Hoře u Příbrami, v Manětíně i v Praze, se projevovala síla jeho temperamentního malířského přednesu. Brandlovy obrazy s neobvyklým kompozičním řešením a dramatickou náplní jsou bohatě zalidněny postavami a mají často i zvláštní osvětlení do té doby umělci snad ani nepoužívané. Nebyly to však jen světlo a stín s nimiž umělec mistrně zacházel, nýbrž i syté barvy, které se časem stávaly hlavním výrazovým prostředkem jeho tvorby.

Petr Brandl však netvořil pouze obrazy náboženského charakteru. Zvláštní kapitolou jeho tvorby jsou neméně vynikající podobizny šlechticů, světců, prostých lidí a také autoportréty. Známa je řada Brandlových polopostav apoštolů, proroků a biblických starců. Právě z těchto obrazů je nejvíc patrný umělcův vztah k obyčejnému pozemskému životu. Není pochyb, že modelem tu byli Brandlovi prostí, dnes zcela neznámí lidé, z jejichž tváří malíř mistrně přenášel na plátno mnohé z jejich životních zážitků a osudů.

Tato díla spolu s desítkami dalších ovšem vytvořil Petr Brandl až v prvních třech desetiletích 18. století, kdy pobýval častěji na venkově než v Praze. Důvod malířova putování po Čechách nebyl pouze v zakázkách, které mu nabízeli rozliční šlechtici, ale především v jeho rozháraných rodinných poměrech i v neklidné umělcově povaze.

Do prvních let 18. století to Petr Brandl v Praze jakžtakž vydržel. Maloval obrazy pro karmelitský kostel Panny Marie Vítězné, pro hraběte Valdštejna a po dva roky dokonce působil jako dvorní malíř hraběte Šternberka.

Záhy se Brandl stal velmi oblíbeným malířem, jeho honoráře byly mimořádně vysoké a umožňovaly mu luxusní život, četné služebnictvo, kočáry atd. Přesto měl ustavičně finanční nesnáze a na sklonku života, především vinou nešťastné spekulace s dolováním zlata v Jílovém, tonul v dluhách.

Brandl maloval oltářní obrazy a biblické výjevy, představující převážnou náplň práce barokních výtvarníků, vedle toho i portréty. Již roku 1687 pravděpodobně maloval oltářní obraz sv. Bartoloměje pro Kolín (shořel). Nejstarší zachované monumentální Brandlovo dílo je Máří Magdaléna (1693–1694) pro klášter na Skalce u Mníšku, dále Vidění sv. Terezie (1697) v kostele sv. Josefa na Malé Straně a z téhož roku Zvěstování P. Marie pro pražskou kapli na Svaté Hoře. Brandl byl neobyčejně pilný a plodný. Jeho oltářní obrazy nalezneme v Praze např. u sv. Jakuba (Všichni svatí – asi 1711), Uršulinec, sv. Klimenta, v Týnském chrámu, u sv. Markéty v Břevnově (mistrovská díla Smrt sv. Vintíře, 1718; Sv. Otmar 1719; Sv. Benedikt, 1719), u sv. Víta, u P. Marie Vítězné a v mnoha dalších pražských chrámech. Desítky Brandlových obrazů jsou roztroušeny mimo Prahu v chrámech, kostelech a kláštorech, např. v Manětíně (Křest Kristův, 1715–1716) a v Jindřichově Hradci (Historie Josefa Egyptského, 1721) a ovšem i v galeriích a zámeckých sbírkách.

Portrétoval řadu osob, především příslušníky hraběcího rodu Černínů a další šlechtice i příslušníky duchovenstva. Významná je také Podobizna horního úředníka (asi 1728). Zachoval se i několik Brandlových autoportrétů – Vlastní podobizna (asi z roku 1697), dále Vlastní podobizna s parukou (1703), s gestem počítání na prstech (asi 1722–1725) a další.

Ačkoliv vydělával tisíce zlatých, v osobním životě však byl nešťastný. V té době už byly v Brandlově rodině tři děti, na jejichž živobytí a výchovu přispíval malíř jen sporadicky. Co vydělával, většinou prohýřil. Jeho žena a děti živořily a chodily si půjčovat k vetešníkovvi. Dospělo to tak daleko, že Helena Brandlová podala na svého muže žalobu u Církevního soudu. Ten Brandlovi domluvil, přiřkl ženě na výživu tři zlaté týdne; malíř jí tehdy vyplatil částku na deset týdnů dopředu a pokračoval ve svém nespoutaném hýření. Posléze utekl s manželkou jednoho apelačního rady na venkov.

V desátém roce 18. století se rozháraný malíř vrhl na zlatokopecké podnikání. Zapomněl, že má zlato na své paletě, a pustil se do kutání zlata v Jílovém. Koupil už dávno vybrakovaný důl a zkrachoval. Zůstaly mu jen dluhy a pronásledovatelé, které k tomuto podnikání svedl. A tak se dal zase na útěk před věřiteli a vrátil se k paletě. Maloval v Doksanech, znova v Manětíně, v Praze, na Kuksu a na dalších místech v Čechách. Maloval a pil, pronásledován i na venkově ženou, dětmi a věřiteli. Jeho konec odpovídal tomu, jak většinu svého života žil.

Zemřel náhle, raněn mrtvicí, 24. září 1735 v Kutné Hoře. Zemřel úplně chudý, osamělý v kutnohorské hospodě. Neodpovídalo to však tomu, co tento virtuos štětcem v době vrcholného baroka vytvořil. Toto bohatství žije dodnes. Ačkoli ho plně docenila teprve přítomnost, byli si Brandlova významu vědomi i současníci. Svědčí o tom mj. slavný pohřeb, který mu, chudákovi bez haléře, byl na útraty kutnohorského magistrátu vypraven.

Celkem se zachovalo přibližně šedesát ověřených Brandlových obrazů, mnoho náčrtů, kreseb a několik listů rytin, o které se po seznámení a poučení rytcem Rentzem v Kuksu pokoušel. Brandl byl virtuos baroka, vynikající mistr šerosvitu a skvělý kolorista. Jeho temperamentu odpovídá i výběr modelů a témat. Volil obvykle složité a důmyslné kompozice, jeho zájem je však soustředěn především na živou charakteristiku zobrazených osob. Hledáme-li zdroje Brandlova poučení, musíme se vrátit k malbě benátské a vzpomenout zejména příkladu Veronesova, jehož prosvětlený stříbřitý kolorit Brandl poznal v obrazárně Pražského hradu. Také díla Jakoba a Francesca Bassana byla Brandlovi blízká a je nepochybné, že se dobře seznámil s velikou bassanovskou hradní kolekcí.

Jak už je výše uvedeno, v našem smiřickém kostele jsou dva Brandlovy obrazy. V první řadě je to oltářní obraz Klanění tří králů, který je zde obrazem největším a také nejvzácnějším. Patří k nejúchvatnějším dílům umělcovým a Brandl na něm dosáhl maxima svých uměleckých možností. Je to olej na plátně 470 x 240 cm. Signováno vpravo dole: Petrus Brandl pinxit 1727.

Černobílá reprodukce na titulní stránce ani zdaleka nemůže představit krásu tohoto obrazu – obraz byste nyní mohli vidět v originálu v Alšově galerii u zámku Hluboká, kde je po dobu oprav v kostele přechodně umístěn.

Brandl tu použil námětu předchozího oltářního obrazu (vlámský obraz připisovaný Corneliu de Vosovi), ale zpracoval jej zcela po svém a v daleko dokonalejší formě. Původní obraz byl přemístěn roku 1780 za Jana Václava Paara ze Smiřic do děkanského chrámu v Bechyni. I tento obraz býval mylně přisuzován Brandlovi (Beda L. Mrak = K. B. Mádl, 1918 s. 202 ad.), ale zapůsobil na Brandla nejen svým ústředním motivem, ale i charakteristikou průvodu tří králů, podobným prostorovým uspořádáním, osvětlením a věcnými podrobnostmi. Brandl přijal jednotlivé motivy ze staršího plátna nikoli jako oporu své invence, ale ve zřejmé snaze vybudovat z těchto prvků dokonalejší kompozici a viditelně předstihnout dílo svého předchůdce.

Dílo je považováno za jeden z vrcholů celé malířovy tvorby. Mistrovské použití světla a stínu, využití bohaté škály zářivých barev umožnilo Brandlovi ve tvářích i postojích všech postav vytvořit obraz vzrušení, ale i spojení účastníků děje vnitřním poutem radosti nad příchodem Spasitele. Podařilo se mu spojit velkou uměleckou zkušenost se strhujícím osobním výrazem, mistrovství formy s citovou jímavostí. Světlem a vzrušenou atmosférou proměnil tiché setkání svatých mudrců s děckem v pohádku plnou kouzla a vroucí něhy. Příběh vypravoval jadrným jazykem, avšak s lyrickým zaujetím, které přechází ve vroucí zpěv cele odevzdaný chvále života.

Všechny barevné odstíny od teplého prostředí až do krásných šedí v pozadí jsou spojeny společným tónem vzdušné atmosféry. Po snění laků a přemaleb se objevila barevně bohatá škála, v níž září modré a šedomodré vedle zlatožlutých, jasně červených i bílých tónů. Světlo pomáhá Brandlovi nalézt ve tvářích a posuncích ohlas vzrušení a spojit účastníky děje niterným poutem šťastného poznání a tiché radosti.

Nejde tu o světlo vysvětlující děj jako v Brandlových tenebristických obrazech z doby kolem r. 1700, ani o tiepolovské světlo, které v obraze zpodobňuje především samo nebe (Scóne), ale spíše o světlo pojaté jako lyrický činitel, který naznačuje, co se odehrává pod vnější slupkou lidského konání. Lineární a plastická stavba obrazu je méně nápadná než dříve. Třebaže pyramidální vazba je velmi promyšlená, neuplatňuje se příliš zřetelně, neboť je zastřena ryze malířskými složkami obrazu.

Obraz obnovil v r. 1823 Josef Keller. Obraz byl zdařile restaurován v roce 1968 – restaurovali ho Alena a Vlastimil Bergerovi a Alois Martan. Při této restauraci se ukázalo, že obraz neznázorňuje v pravém slova smyslu podvečerní atmosféru, ale kombinuje plně jakoby denní osvětlení, které padá na scénu šikmo zepředu – obdobně jako na obraze Historie Josefa Egyptského – se studeným svitem hvězdy, jež vyvolává v pozadí spolu se stříbřitým ovzduším představu „svaté noci“.

(mv)

Kapitoly z historie Holohlav

Pamětihodnosti obcí našeho regionu

Ze záznamů v holohlavské děkanské kronice:

(podle práce p. Jaroslava Macha – pokračování)

Osudy a děje holohlavské farnosti v minulých stoletích jsou zcela neznámé i vzdor tomu, že bylo poctivě hledáno v mnoha dějinných knihách. Že holohlavský kostel byl v r. 1380 již farním, bylo řečeno. Také je známo, že v roce 1425 holohlavský farář Jan Sova byl od Táboritů vyhozen do povětří.

V pozdějších časech bylo pak zaznamenáno, že 27. prosince 1437 byli královédvorští měšťané tak dalece Husovým učením potřeštěni, že městečko Smiřice vyplundrovali a zapálili. Tentýž osud postihl také v roce 1438 obec Čáslavky. Zmiňuje se o tom Hájek a Pubitčka ve svých Dějinách Čech.

V roce 1628 vypukla zde selská revoluce, či povstání, hlavně protestantských sedláků na panstvích Nové Město a Opočno, a zplundrován byl skoro celý královéhradecký kraj (zaznamenal Balbín). V roce 1645 se objevilo nepřátelské vojsko švédské a rozložilo se táborem u Semonic. Tenkrát způsobili na smiřickém panství převelikou škodu.

Roku 1715 se Marie Terezie rozená Šternberková provdala za hraběte Leopolda z Paaru. Ten nechal nádherně dostavět a vyzdobit zámecký kostel ve Smiřicích. Marie Terezie věnovala do kostela na hlavní oltář obraz sv. Tří králů od Petra Brandla v ceně 1 500 fr. (?). Právě tak věnovala později rodinný obraz Matky Boží ve stříbrném rámu, který však za francouzské války v r. 1809 musel být odvezen. Tento obraz byl od celého rodu Šternberků vysoce ceněn a vážen a nazýván jako p. Maria, matka rodu.

V roce 1718 byly od děkanství odtrženy farnosti Černilov, Jasenná a r. 1725 kostely v Hořiněvsi i jinde, což se stalo po smrti holohlavského děkana Jana Františka Longmana a za jeho nástupce Martina Volného.

V roce 1745 za pruské války, jak zaznamenává Binenberg ve svých „Alterthümen Böhmens“, vznikl v této holohlavské farnosti tak veliký hlad a nouze, že lid byl hladem donucen péci si z bílé hlíny na Chloumku chléb. Tento vršek, zvaný Chloumek, býval dříve porostlý vinnou révou a výtěžek zcela patřil farnosti. Chloumek byl tehdy majetkem šlechtického rodu, jeho náhrobky byly v 18. století při opravě kostelíka sneseny a do venkovní zdi zazděny.

Uvnitř kostela, při evangelijní straně, je pak náhrobek Bedřicha Rodovského s následujícím textem:

**„LETA PANIE 1591 TEN OUTERY PO SWATYM DUCHU, UROZENÝ PAN FRYDRYCH
RODOWSKY Z HUSTIŘAN A NA VELICHOWKÁCH DOKONAL ŽIVOT SWUJ, JEMU PAN BUH
RAČ MILOSTIW BÝTI A DUŠI JEHO V POČET VOLENÝCH SVÝCH PŘIJÍTI, JEHO TĚLO V TOMTO
CHRÁMU POCHOVÁNO JEST. TENTO KÁMEN UDĚLÁN JEST NÁKLADEM UROZENÉ PANÍ
JOHANKY BIELINSKÝ Z SEBUZÍNA, MANŽELKY JEHO“**

Na kameni spatřujeme rytíře a nad ním 4 znaky, pod prvním je tento text:

FRYDRYCH RODOVSKÝ Z HUSTIŘAN A NA VELICHOVKÁCH,

pod druhým

ANNA ŠANDOVSKÁ Z HORNSBERGU MÁTI JEHO

pod třetím

KUNKA TŘEMEŠSKÁ, ŽELEZNÁ BÁBA JEHO

pod čtvrtým:

APOLENA Z ŠVAMBERKA, DRUHÁ BÁBA JEHO

Nad těmito erby je letopočet 1592. Na zdi se vyskytují další náhrobky, ale nejsou již čitelné.

V roce 1769 vypukl v Holohlavech veliký požár, který pohltil též děkanskou budovu, která tehdy stávala v místech, co je dnes škola a špitál. Také škola lehla popelem a ta stávala zase v místech dnešního děkanství.

Tehdy byl holohlavským děkanem František Martin Uhlíř, který s patronem z Paaru se vsadil, že postaví v několika týdnech budovu novou. Což se také stalo. Budova ovšem byla postavena na jiném místě, co dnes dosud stojí a na místě dřívějším postavena byla zase škola a špitál. Obojí se stalo se svolením hradeckého biskupa Hanibala, hraběte z Blumegen a na panství vládl kníže z Paaru.

V roce 1775 19. března vypukla selská vzpoura. Na 2 000 sedláků se spojilo a přišlo do Smiřic, aby se zmocnili tehdejšího smiřického vrchního Václava Rozšlapila, který však utekl do Hradce Králové. Sedláci tedy táhli od vsi ke vsi, rabovali a plundrovali, ale nakonec byli dílem u Poličan, dílem u Chlumce přemoženi a potrestáni.

V roce 1779 zemřel 31. ledna holohlavský děkan František Martin Uhlíř. Na smrtelné posteli sepsal ještě nadaci na mše sv. a na podporu chudých i údržbu kostela. Věnoval kapitál ve výši 4 900 fr. gutes Geld (?). Z tohoto kapitálu se však 1 000 fr. ztratilo a zbytek se po roce 1807 natolik zmenšil, že nakonec činil 30 fr. 48 tr.

V roce 1780 od knížete z Paaru koupil císař Josef II. panství Smiřice a v místech, kde dříve stával Starý Ples, začal stavět pevnost, kde denně pracovalo 2 000 lidí.

V roce 1786 byl přeložen holohlavský děkan Franz Hnik jako kanovník do Hodějovic a místo něho přišel Emanuel Böem, který byl biskupským vikářem. Za něho byl vydán toleranční patent, který nekatolíkům, helvetům i jiným vyznáním dovoľoval jejich náboženství. Následkem toho se stalo, že mnoho usedlíků v okolních obcích, Černožicích, Neznášově, Rožnově i Semonicích se od katolíků oddělilo.

Pravděpodobně v roce 1788 byl v obci Habřině prodán kostel Blahoslavené Panny Marie, který byl doložen již v roce 1380, což habřinští občané nemile nesli, neboť musí při špatném počasí chodit nyní do kostela na Chloumek, kam není dobrá cesta.

V roce 1789 vypukla ve Francii revoluce. Král i královna byli státi. Francouzi, s královskou vládou nespokojeni, utvořili si republiku, odpadli od Boha a náboženství, zrušili všechny tituly a erby a nazývali se pouze „občané“. Ve Francii vládl pouze chaos, plundrování a vraždění, nikdo nebyl svým životem jistý. Duchovenstvo bylo přinuceno přísahat republice věrnost a nazývalo se „konstituční duchovenstvo“. Kněz, který se nechtěl podvolit, byl zatčen a státi. Ze země následkem toho utíkaly stovky a tisíce duchovních do sousedních států.

Svobodná republika netrvala dlouho. Nespokojení Francouzi zvolili si konsuly, mezi nimi byl i Napoleon Bonaparte jako první konsul. Ten pak pro své obzvláštní štěstí ve válkách se stal císařem a od Jeho Svatosti Pia VII. v Paříži slavnostně korunován.

V roce 1822 zemřel 23. února děkan Bernard Vorlíček. Na jeho místo dosazen byl Václav Bažant, farář ze Všestar. Investován byl 16. října téhož roku.

V roce 1825 jaroměřský vikář Jan Albert Maywald posvětil v Holohlavech nově založený hřbitov za děkanstvím. První, který byl na nový hřbitov pochován, byl Jan Havrda, syn Josefa Havrdy, sedláka z Čáslavek. Občané z Holohlav, Černožic a Čáslavek museli si tento pozemek zakoupit. Za to byli osvobozeni od poplatků za hrob. Smiřičtí se usnesli připlácet určitou taxu na údržbu a opravy zdi.

V roce 1831 11., 12., a 13. ledna bylo celou jednu hodinu vyzváněno, protože sv. otec Pius VIII. zemřel. 10. dubna pak bylo slavné Te Deum za zvolení Gregora XVI.

Ve stejném roce 1831 bylo konáno procesí z Holohlav do smiřické kaple s prosbou za odvrácení nebezpečí z asijské cholery. Na sv. Štěpána téhož roku byla konána pobožnost i dětí, které prosily Boha o pomoc, jelikož obávaná choroba se již vyskytla i v naší rodné zemi.

V roce 1839 11. srpna vypukl o poledni ve Smiřicích veliký požár, který ztrávil na 50 popisných čísel.

V roce 1843 4. července zemřel děkanský duchovní Václav Bažant.

V roce 1863 17. září bylo panství smiřické prodáno v celistvosti panu Janu Liebigovi za sumu 2.505.000 zl. Stejný pán dbal na to, aby celý zámek a všechny dvory byly opraveny a bylo vše uvedeno do pořádku. Hleděl také vše, co se mu zdálo býti nevhodným, odprodati nebo zužítkovati (např. bažantnici v Holohlavech). Staral se také o blaho a rozšíření města. Jeho nákladem bylo postaveno nynější krásné nádraží ve Smiřicích, též i restaurace „Na lednici“, odkud byla překrásná vyhlídka do dálky a byl by dojista ještě více učinil, kdyby byl již dne 16. června 1870 na zámku ve Smiřicích po delší nemoci nebyl býval zemřel. Třetí den pak byla odtud mrtvola ve slavném průvodu vezena na nádraží a odvezena do rodinné hrobky do Liberce.

Dědici stali se jeho tři synové a dva zeťové. Značné odkazy učinil chudým smiřickým, libereckým a v rodišti svém v Broumově. Ještě za svého života poctěn byl od jeho Veličenstva titulem „barona z Liebigů“, což platí dědičně i všem nástupcům. Zemřelý pán byl velikým milovníkem průmyslu, vystavěl v r. 1864 parní pilu blíže Smiřic a v roce 1868 cukrovar tamtéž, čímž chudině mnoho pomoheno bylo.

Roku 1858 dostavěna byla dráha kolem jdoucí, jejímž účastníkem p. bar. Liebig byl.

Prapor rolníků černožicko-čáslavských

Dne 15. srpna 1877 vysvěcen byl od důst. p. děkana Al. Nývltův nový prapor banderia rolnického z Černožic a Čáslavek od pražské akademie Křesťanské za 25 zl. objednaný.

Slavnostní průvod se bral od čáslavského kříže Černožicemi do děkanského chrámu Páně, kde obraz sv. Václava požehnán, načež následovalo zatloukání hřebíků s průpověďmi, pak kázání od veleb. pána Ignáce Wagenknechta a zpívaná mše sv. s asistencí. Odpoledne byla hostina v zahradě černožické pana Černého, při které hrála hudba a konány přednášky o zařizování rolnických spolků. Naposled se tančilo.

Katalog děkanských knih

Svazky 1 až 62 Lettres historique od r. 1652 do 1719... dalších 105 svazků francouzských a vlášských

73 svazků latinských různého obsahu

80 svazků Díla vlastenecká

V letech 1870–1875 usiloval purkmistrovský úřad ve Smiřicích o to, aby město Smiřice od správy duchovní v Holohlavech bylo odtrženo a zvláštního faráře dostalo.

Když však od pana barona Jana z Liebigů, patrona zdejších chrámů, zámecký chrám k tomu i nebyl ani propůjčen, ani darován, zakročili otcové města p. Peck a Sehnoutka u vikáře konsistoře, aby aspoň slavnost Vzkříšení Páně a slavnost půlnoční a Narození Páně tamtéž slavena byla. První slavnost byla dovolena a prvně ji konal v r. 1877 sám děkan Nývlt. Druhá slavnost Jitřní však byla zamítnuta následovně:

Citace:

Slavnému purkmistrovskému úřadu ve Smiřicích!

Městské radě uvádí se ve známost, že slavnost Jitřní o Božím hodu Narození Páně nemůže se strany duchovní správy v Holohlavech v zámecké kapli povoliti, protože

1. spadá v jednu a tutéž hodinu jako slavnost v chrámu děkanském a byla by mu na újmu.
2. šlechetná zakladatelkyně Marie Terezie z Gastheimu, roz. hraběnka Šternberková v nadační listině z 3. května 1755 tuto slavnost, jakož i ostatní výroční slavnosti, výhradně chrámu děkanskému vyhradila.
3. podepsaný děkan se přísahou zavázal všechna práva tohoto děkanství v neporušenosti zachovati
4. Důvody ctných zástupců města v žádosti ze 3. března 1877 biskupské konsistoři o dovolení této slavnosti, mohly by i v jiných obcích a ve větší vzdálenosti od chrámu Páně se uváděti.
5. Děkanský chrám je středem zdejší duchovní správy a všeliká odstředivost, je-li neškodná, aspoň neužitečná.

V Holohlavech dne 12. 12. 1877, P. Alois Nývlt, děkan.

- 7. února 1878 dokončil život svůj sv. otec Pius IX. a po něm zvolen nový papež Lev XIII.
- 10. května 1879 o slavnosti svatojanské byla při odpoledním průvodu vysvěcena nově zřízená a upravená stará **kaple sv. Jana Nepomuckého u mostu ve Smiřičkách**, nákladem jednoho dobrodince a na památku 150letého svatořečení Jana Nepomuckého.
- **Návštěva jeho Veličenstva** – Ve dnech 11. až 14. června 1880 ráčilo jeho c.k. apoštolské veličenstvo **František Josef I.** pevnosti Hradec Králové, Josefov a královské věnné město Jaroměř milostivě navštívili. Všude byl nadšeně a slavnostně uvítán. **Na smiřickém nádraží** stála veškerá školní mládež s p. učiteli a pěváckým spolkem. Duhovenstvo s uroz. p. baronem Janem Liebigem a patronátním úřednictvem stálo v popředí, provolávajíc „sláva“. Praporů všude hojnost vyvěšeno a nádraží okrášleno.
- 11. července 1880 byly odpoledne při slavném průvodu vysvěceny dvě staré, **obnovené památky**, na kamenných sloupech: jeden kříž z roku 1703, na němž nyní postavena soška Marie Panny, druhý z roku 1631 před starobylou hospodou Hodkovskou, nyní pana Kamila Kučery, a vysvěcena též soška sv. Jana Nep. ve výklenku domu p. Karla Matějčíka z Holohlav. Obřady konal p. A. Nývlt.
- Obec holohlavská s Černožicemi a Čáslavkami pořídily si za 110 zl. nová nebesa čili baldachýn ku slavnosti Božího těla.
- Májová pobožnost zavedena byla roku 1877.
- Roku 1880 dělala se **oprava věže na Chloumku**, kde byl vichrem stržen dolů kříž s bání a v kostele nad kůrem byl prolomen otvor, že se tam i chumelilo.

- Šlechtný pan baron se svou vznešenou chotí dali upravit uvnitř i venku holohlavský špitál vlastním nákladem. Zavedli tu též novou kázeň mezi špitálníky, která dlouho se pohřešovala.
- V Hradci Králové založil biskup Josef Hais ústav pro hluchoněmé, zakoupil k tomu cíli za velké náklady dům a dal tomu ústavu název Rudolfinum na památku sňatku, který nejjasnější korunní princ Rudolf s princeznou belgickou Štefanií téhož roku 1881 10. května ve Vídni slavil.
- O pouti sv. Jana Křtitele v děk. chrámu Páně dne 20. června 1881 odpoledne byl **nový hřbitov smiřický** dle církevních obřadů vysvěcen. Průvod se ubíral z děkanského chrámu, napřed školní mládež smiřická s p. učiteli, za nimi počestní cechové se svými prapory, pak zpěváci s p. ředitelem chóru Josefem Novohradským z Holohlav. Z duchovenstva veledůst. p. děkan a kanovník Leedergar Vacek z Hradce Králové, Al. Nývlt, děkan holohl., dp. Ignác Vágenknecht, farář chotěborský, Josef Svoboda, kaplan hoříněvský a domácí p. kaplan Josef Kousal. Za nimi zastupitelstvo města Smiřic a konečně ostatní zástup lidu. Světitelem byl dp. děkan Leedergar Vacek z Hradce Král., kazatelem Al. Nývlt, děkan. Po skončeném svěcení ubíral se průvod skrze město do chrámu smiřického, kde uděleno požehnání.
- Dne 30. června 1881 byla též obnovena po staletí zanedbaná a mechem porostlá **kamenná socha Bolestné Matky Páně**, která se nad branou někdejší hřbitovní zdi před děkanským chrámem nachází.
- Po celé léto 1881 mluvilo se a psalo o prodeji panství Smiřice a Hoříněves, až se prodej uskutečnil. Dne 31. srpna zavítali noví c.k. úředníci do zámku smiřického s důležitou novinou: Jeho c.k. apoštolské Veličenstvo František Josef I. svou manželkou zakoupil smiřické panství. S těžkým srdcem odcházela dosavadní majitel pan Jan baron z Liebigů. Kupní cena byla 4,165.355 zl.
- **Nová socha v Neznášově** – dosud zde žádnou neměli a nyní zde zbožní katolíci postavili kamenný kříž s Ukřižovaným a dole ve výklenku Bolestnou Bohorodičku. Kříž byl vysvěcen na den sv. Václava 28. září 1881. Svěcení spojené s kázáním vykonal děkan Al. Nývlt za asistence dp Jos. Kousala a teologů Jana Čapka ze Semonice a Jaroslava Horáka ze Smiřic.
- nová **obchodní dráha** železná ze Smiřic do Sadové dohotovena L.P. 1882.
- **Červený kříž** u cesty z Holohlav do Habřiny byl postaven a 24. června 1883 o poutní slavnosti sv. Jana Křtitele v děk. chrámu (?). Odpoledne vedeno bylo procesí k novému kříži v polích panských a obecních, kde stála starodávná lípa a nyní vichrem vyvrácená a starý „Červený kříž“ byl nyní od obce holohlavské postaven, který vysvětil děkan Nývlt a kázáním oslavil kaplan Kousal.
- **Škola – r. 1883** postavena byla třetí třída u školy v **Holohlavech** nákladem občanstva. Přes 20 m půdy ze starého hřbitova bylo k tomu účelu přikoupeno, načež 1. září 1883 vysvěcena byla.
- **Opis křestního listu** z počátku 17. století. Již jako studujícímu dostal se mi do rukou časopis Květy z roku 1871, kde mne upoutal opis starého křestního listu z Holohlav. Zde je jeho opis:
 „Já, kněz Bohuslav Bepta Vysokomýtský, farář holohlavský, vyznávám tímto listem všem vůbec, že jest Pán Bůh nebeský loži svatého manželstva požehnatí a Pavlovi Buryánovi Novoměstskému, toho času při mně správci školy holohlavské s Martou, manželkou řádnou, synáčka na tento svět dáti ráčil a to v pátek, po neděli páté po třech Králích, kteréhož jsem v neděli první po devítiku v chrámu Páně pokřtil. A to se stalo L.P. 1604 u přítomnosti kmotrů a kmoter těchto: Mikuláše Hyčky ze Smiřic, Jana Duška z Černožic, Marty Balcarky ze Smiřic, Kateřiny Bažantíkovy z Holohlav. A to, že jest tak na potvrzení všeho toho k tomu listu

script svůj vlastní, jehož v ouřadu sv. kněžství užívám, jsem přitiskl. Jehož jest datum ve vsi Holohlavech 14. dne tohoto měsíce léta 1608.

Kněz Bohuslav Bepta Mejtský
(Pokračování příště)

Z historie domů ve Smiřicích

Dům Strakonický

Čp. do roku 1780:	113	Čp. po roce 1780:	8
-------------------	-----	-------------------	---

Ulice		Poloha v katastru	
Výměra		Číslo parcelní	

Stručná historie:

Dům bez rolí a luk: úroky 2x po 3 gr., půl slepice, knězi „letník“ 1 gr.

Místo nemělo dobrou pověst, v roce 1697 v něm uhořela celá čtyřčlenná rodina, což se dlouho tradovalo.

Č.	Chronologie majitelů	Způsob nabytí	Způsob užívání	Způsob zcizení	Datum změny	Cena
1	Adam Fybergr					
2	Jiří Pelikán	koupě	Roku 1697 shořel dům s majitelem, jeho ženou, synem Jiříkem a dcerou Marianou „na prach“. Nedotčena zůstala jen zahrada „štěpnice“. Spáleniště s polem??	dědictví		
3	Václav Pelikán Anna Jírová z Černilova Mikuláš Pelikán	dědictví	Dědicové se mezi sebou dohodli a spáleniště s polem (?) prodali spoludědici Mikuláši Pelikánovi.	prodej	18. 3. 1707	316 kop míš.
4	Mikuláš Pelikán	koupě	Mikuláš r. 1707 postavil nové stavení, které bylo vloženo do pozemkových knih v ceně 282 zl. 22 kr.	dědictví a prodej	9. 8. 1754	448 kop 34 gr. 3 denáry
5	Václav Pelikán	dědictví a koupě	Se souhlasem dědiců: Jana, Doroty Holičové, Václava, Kateřiny a Anny přejímá za úhradu Václav.	předání za úhradu	11. 1. 1777	600 zl.
6	Václav Holič, syn předchozího	převzetí	Václav Pelikán již pro stáří nemohl dále hospodařit.	dědictví prodává		
7	vdova po Václavu Holičovi	dědictví	Vdova se provdala za Davida Josefa, kterému připsala polovici domku.	převod 1 poloviny	20. 2. 1803	2856 zl. za pol.
8	manželé Josefovi	převod	po manželově smrti 6. 11. 1852	převod 1 poloviny	5. 10. 1853	1500 zl. za 1/2
9	vdova Josefova		Asi nedopatření, protože vdově by už muselo být hodně let.		10. 4. 1879	
10	Karel Veverka					

Jedná se o třetí dům v řadě od kostela. Pokud jste si uschovali minulé číslo Zpravodaje, pak je to patrový dům hned vedle budov bývalého lihovaru. Tyto budovy byly zbourány ve stejné době. Na jejich místě je nyní travnatá plocha se sochou „Dívka s jablkem“ před podnikem Danisco.

Dům Strakonický – čp. 113 – 8 nové

Role nebyly žádné, také luka nepřipsána. Držitel platil úroku o sv. Jiří a sv. Havlu po 3 gr., odváděl půl slepice, faráři letník 1 kr., z domu 1 kr.

Od **Adama Fybergra** koupil živnost 18. února 1667 za 260 kop **Jiří Pelikán**. Dne 18. března 1707 stala se smlouva mezi Václavem Pelikánem, Annou, manželkou Václava Adama Jíry z Černilova a Mikulášem Pelikánem, jako dědici a kupujícími. Roku 1697 v červnu vypukl totiž v městečku Smiřicích požár, při kterém nejen domek Jiříka Pelikána, ale i Jiřík s manželkou svou a jedním synem Jiříkem, též Marianou dcerou, všichni čtyři o život přišli a domek na prach spálen jest. Stavení vyhořelo, štěpnice však zůstala nedotčena. Dědici se mezi sebou dohodli a spáleniště s polem prodali Mikulášovi Pelikánovi za 316 kop míšeňských. Tento si zde roku 1707 vystavěl nové stavení, které mu vrchnost vložila do pozemkových knih v ceně 282 zl.22 kr. Po smrti svých rodičů převzal živnost 9. Augusty 1754 se svolením dědiců: Jana, Doroty provdané za Jiřího Holiče, Václava, Kateřiny a Anny syn **Václav Pelikán** za 448 kop 34 gr. 3 denary. Když pro své stáří nemohl dále hospodařiti, předal dům 11. ledna 1777 svému strýci **Václavovi Holičovi** za 600 zl. Po jeho smrti se provdala vdova za **Davidu Josefa**, jemuž připsala polovici domku 20. února 1803 v ceně 2856 zl. Její manžel zemřel 6. Novembris 1852 a vdova si nechává opět připsati jeho polovici domku 5. října 1853 v ceně 1500 zl., od 10. dubna 1879 držel **Karel Veverka**.

Tento dům později vlastnila **rodina Vachkova** a naposledy **rodina Čertnerova** (holičství). Dům byl přibližně před 15 lety zbořen zároveň se sousedními budovami, patřícími dřívějšímu lihovaru.

Ing. Lubomír Kupka, kronikář

Přečteno ve Zvonokosech:

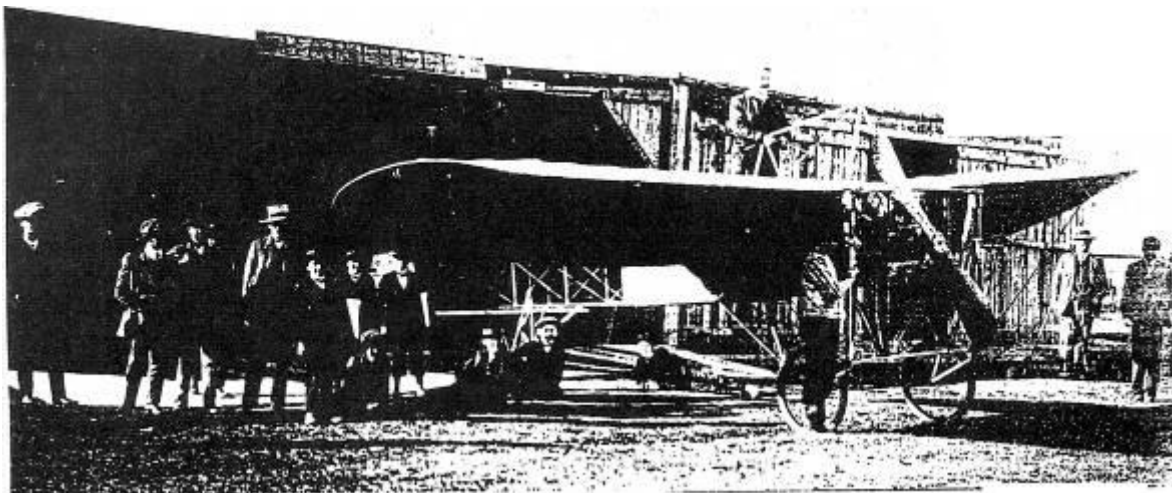
Každá nová vláda je pro lidi pohromou, protože ta stará už má nahrabáno, kdežto ta nová teprve začne.

Mohlo být ve Smiřicích letiště??!

Ale ano, snad ano – to jsem si vydedukoval až nyní.

Že jsou mým koníčkem a láskou avroplány, to je v okruhu mých známých všeobecně známo. Po kom jsem to zdědil, to jsem se dověděl až v těchto dnech, kdy mi můj příbuzný zapůjčil jeden zajímavý lístek. Byl napsán v roce 1910 mým dědečkem Antonínem Litomiským, ctihodným a velmi váženým smiřickým občanem. Z tohoto lístku jsem poznal, že už přede mnou i můj dědeček „trpěl“ fandovstvím k avroplánkům. Ty se v tehdejší době teprve začínaly rodit a stavět.

Jak je mi známo, dědeček velmi často zajížděl do Pardubic i jinam, kde sledoval stavbu Bleriota, kterého dovezl a pak stavěl na louce ing. Kašpar. Na lístku, který se mi dostal do rukou, je vidět sestavování letadla Bleriot (nyní je umístěno v Národním technickém muzeu v Praze).

Pardubice 24/10 1910

Dědeček!

Zastlám Vám moji sukotku
něco nového z ledušiči.

Jednou vto všechni

Váš

Ant. Vitomický!
Chci toto letadlo koupiti
nejsme již daleko od sebe!

Dědeček při jedné návštěvě Pardubic napsal příbuzným lístek s fotografií letadla a pozor! Připsal velmi zajímavou větu: „Chci toto letadlo koupiti a nejsme již daleko od sebe!“ Vyjádření „nejsme daleko od sebe“ zřejmě znamená, že jsou už velmi blízko v dohodě o ceně. Nyní napadá otázka, zda chtěl dědeček vybudovat na zahradě letiště a pokoušet osud s létáním v letadle?? Možná ano, možná mu v tom něco zabránilo... škoda!

A jak přistálo první letadlo ve Smiřicích?

To jsem byl ještě docela malým klukem, když byl ohlášen smiřický „letecký den“. Bylo to v Dubinách (nyní tam za smiřickou elektrárnou).

V neděli odpoledne, pod mrakem, lidí moc. Po delší době něco začalo jakoby hučet. Pořadatelé se moudře zachovali, když zapálili čmoudivý ohýnek – hodně kouře. To bylo znamení pro pilota, který pak zde za chvíli parádně přistál se starým dvouplošníkem. Z letadla vystoupil tehdy i později velmi dobře známý jednoruký sportovní pilot. Jeho jméno jsem znal, ale mám již nárok na zapomnětlivost.

Shromáždění lidé si mohli zblízka prohlédnout stroj a i já jsem si mohl s úctou na avroplánek šmátnout. Byl zde přítomen i tehdejší starosta Smiřic pan Vít. Ten se stal zřejmě prvním smiřickým „pasážérem“ létání v letadle. S pilotem totiž nastoupil do letadla, vzlétli a pilot s panem starostou obletěl několik okruhů nad Smiřicemi a okolím. Pak letadlo znovu přistálo, následoval potlesk, z letadla vystoupil mírně pobledlý pan starosta. Lidé si znovu se zájmem prohlíželi mašinku. Přiblížil se večer a letadlo po úspěšném „leteckém dnu“ odletělo.

Měl jsem to štěstí, že jsem se s tímto pilotem setkal na prvním poválečném leteckém dnu ve Zbraslavicích u Kutné Hory. Představil se zde znovu ještě se starým létajícím veteránem.

Jaroslav Litomiský, Praha

Víte, že...

- Bolek Polívka byl ve Smiřicích? Co zde dělal? Režisér Jan Hřebejk natáčí nový film podle novely Petra Jarchovského „Musíme si pomáhat“, ve kterém jsou líčeny osudy židovských uprchlíků za II. světové války. V hlavní roli tohoto filmu účinkuje známý herec Bolek Polívka. Některé scény filmu byly natáčeny v Josefově. Jedna ze scén byla natáčena i ve Smiřicích – Bolek Polívka zde před kamerami povozil v kočárku a pochoval v náručí půlroční dítě (maličkého Petra Tomana z Jaroměře).
- povodně řádily letos v Německu a v Rakousku? Podle neblahé zkušenosti z minulých let od nás z Čech a z Moravy bychom mohli říci – co to ta příroda v poslední době vyvádí! Jednou z řek, která nadělala velké škody v Rakousku i Německu, byla řeka Inn (u Pasova se vlévá do Dunaje) – zaplaveno bylo 12.000 ha a záplavami bylo postiženo 100.000 lidí – škody jsou odhadnuty na více než 2 miliardy marek.
Je tomu však již 299 roků, co byla řeka Inn také rozvodněna a představte si, že velká voda na této řece měla vliv na události ve Smiřicích. Při návratu z Itálie se totiž v rozbourěných vlnách Innu utopil majitel Smiřic Jan Josef hrabě ze Šternberka i se svou ženou Violantou. Panství Smiřice zdělila jednoroční dcerka Marie Terezie ze Šternberka (Smiřice vlastnila do roku 1761).
- silná vichřice vloni pokácela v našem okolí hodně stromů? Opět by se zdálo, co to nyní příroda vyvádí! Z holohlavské děkanské kroniky se dozvíme, že „24. června 1883 o poutní slavnosti sv. Jana Křtitele bylo odpoledne vedeno procesí k novému kříži v polích panských a obecních“ (jedná se o tzv. Červený kříž při ohybu silnice z Holohlav do Habřiny). V kronice se praví, že zde stála „starodávná lípa a nyní vichrem vyvrácená“. Ještě se zde dočteme, že „starý Červený kříž byl nyní od obce holohlavské postaven, který vysvětil děkan Nývlt a kázáním oslavil kaplan Kousal“.
- podle různých proroků nás nečeká v brzké době nic dobrého? Srpnové zatmění Slunce a přechod ze druhého do třetího tisíciletí prý přinesou přímo katastrofální události na Zemi. Podle Danielovy knihy proroctví lze v letech 1995 až 2037 očekávat přírodní katastrofy a ekologické kolapsy. Potom by mělo nastat 1000 let míru. I prorok Nostradamus maloval budoucnost lidstva černými barvami – podle něj nastane zatmění (skutečně nastane v srpnu 1999) a po něm bude strašlivá dlouhotrvající válka, srážka s kosmickým tělesem, hladomor – pak nastane mír trvající 2000 let. Spící prorok Edgar Cayce také není ve svých předpovědích ani trochu optimistický. Nakonec právě končícího tisíciletí předpovídá totiž vychýlení zemské osy, což by mělo za následek velké změny teplot v různých místech zeměkoule a změnu oceánů a souší. Udivit by nás mohlo to, že podobná proroctví podali i šamani z kmene Hopiů. Kdyby se měla vyplnit jen část těchto proroctví, čekalo by nás něco mnohem horšího, než je současná hospodářská situace naší republiky. Horší, že bychom si nemohli vybrat!!
- fotbalisté Smiřic se přece jen udrží v 1. B třídě? Zásahu na tom mají lepší výkony v některých posledních zápasech.

V létě nastane zatmění Slunce

Necelé dva měsíce zbývají do úplného zatmění Slunce, které bude viditelné v jedenácti evropských zemích 11. srpna. Na území České republiky však bude možné pozorovat pouze částečné zatmění. Poslední úplné zatmění bylo v českých zemích viditelné roku 1706 a na další mají naději až příští generace v roce 2135.

Pás úplného zatmění Slunce bude předcházet kolem České republiky přibližně deset minut, na území státu bude viditelné zatmění z 98 procent (ze Slunce bude vidět jen velmi malý srpeček). Čeští pozorovatelé, kteří chtějí vidět úplné zatmění, budou muset navštívit přinejmenším oblast německo-rakouského pohraničí. S ohledem na klimatické podmínky ovšem odborníci doporučují pro pozorování oblast Balatonu v Maďarsku, kde je pravděpodobnější slunečné počasí. Astronomové varují veřejnost před pozorováním zatmění bez použití ochrany očí, které může způsobit poškození zraku.

Zatmění - organizace pozorování

V jednom nejmenovaném podniku prý vyšly tyto instrukce pro pozorování zatmění:

Instrukce ředitele náměstkovi:

Zítřka v 11,00 hodin je zatmění Slunce, tedy jev, který se každý den nevidí. Ať pracovníci nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří továrny. Při pozorování tohoto jevu podám sám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude zatmění vidět a v tom případě se půjde do jídelny.

Instrukce náměstkovi vedoucímu odboru:

Na pokyn ředitele bude zítřka v 11,00 hodin zatmění Slunce. Bude-li pršet, nebude to možné na nádvoří v pracovním oděvu vidět. V tom případě se provede zatmění Slunce v jídelně, tedy něco co se každý den nevidí.

Instrukce vedoucího odboru vedoucímu oddělení:

Na pokyn ředitele dojde zítřka v 11,00 hodin v pracovním oděvu ke zmizení Slunce. Ředitel dá pokyn, má-li pršet, což se nevidí každý den.

Instrukce vedoucího oddělení skupinářů:

Bude-li zítřka v jídelně pršet, tedy něco, co se každý den nevidí, zmizí v 11,00 hodin ředitel v pracovním oděvu.

Instrukce skupinářů pracovníkům:

Zítřka v 11,00 hodin zmizí náš ředitel. Škoda, že se to nedá vidět každý den!!!

Prázdninová rizika dětí – varování z internetu

Děti, které budou alespoň část svých prázdnin trávit v místě svého trvalého bydliště, by měly být vhodným způsobem upozorněny na nebezpečí, která hrozí při komunikaci s cizími lidmi, otevírání bytů na zazvonění či zaklepání i o zabezpečení klíčů od obydlí před jejich ztrátou. Uvádí se to v materiálech o policejní prevenci, zveřejněných policejním prezídiem na internetové stránce ministerstva vnitra. Za vhodnou formu ochrany dětí považují policisté také vyplňování volného času nezletilých, například ze strany orgánů samosprávy ve městech a obcích i ze strany občanských sdružení, zájmových klubů a kroužků. (Dobrou službu v tomto směru odvádí i zdejší Dům dětí a mládeže, který pořádá pro děti prázdninovou činnost).

V některých okresech se bude policie v rámci svého preventivního programu podílet i na zábavních akcích a soutěžích pro děti a jinde je bude dokonce sama organizovat. Děti by měly být včas a vhodnou formou upozorněny i na nebezpečí bytových krádeží. Policisté varují před vstupem do vyloupeného bytu. Správným postupem v takovém případě je nic neuklízet ani s ničím nemanipulovat, nýbrž ihned vyrozumět policii.

Prázdniny – vakace – turistika

Začátek 19. století přinesl nové slovo – tourismus, jež se kolem roku 1800 objevilo v Anglii, v roce 1830 už bylo běžné i v Německu a v roce 1838 razil Stendhal ve svých Mémoires d'un touriste nový pojem: turista. Avšak teprve s rozvojem železniční a lodní dopravy, s výstavou husté dopravní sítě a vznikem cestovních kanceláří spatřila světlo světa organizovaná turistika ve větším měřítku. Její počátek sice sahá daleko do minulosti – cestovní agenti obstarávali již poutníkům do Jeruzaléma v Benátkách noclehy i místa na lodi – ale teď začaly cestovní kanceláře využívat k hromadné turistice železnici. Zájezdy byly propagovány pod heslem Za zábavou i poučením.

Na rozdíl od středověké „grand tour“, která trvala měsíce nebo roky a byla přípravou na budoucí povolání, vznikla v 19. století nová forma kratších cest za vzděláním. Zatím ještě nepočetná vrstva zámožných putovala na klasická místa do Itálie, Řecka nebo Egypta. Je zajímavé, že už tehdy si mnoho lidí stěžovalo na zrychlení tempa zájezdů, na jejich zmechanizování a nedostatek času. Diplomat Alexander Villers o tom roku 1873 poznamenal: Tento úprk od místa k místu, balení, vybalování, výměna poukázek, hostince s drzími číšníky, špatným jídlem a otřesnými účty – loupeže bez šavle a pistole, peníze, peníze a zase peníze – kdo to má vydržet? Pak že dříve to bylo jiné – lepší?!

Ad „Mlýnský náhon“

Ve Zpravodaji, zejména z poslední doby, jsou kusé zmínky o tomto uměle vybudovaném vodním toku, určeném zejména k pohonu mlýna. Měl však sloužit i k fortifikačním účelům.

Mlýnský náhon propojoval řečiště Labe v nadjezí s řečištěm v prostoru „Pod skálou“ v místě zvaném „Na špici“. Voda Mlýnského náhona poháněla nejdříve vodní kola zdejšího mlýna, později výkonnější vodní turbínu. Na Mlýnský náhon navazoval u mlýna odbočující „jalový náhon“. Ten protékal mezi hostincem „U zeleného stromu“ (dnešní „Městský“) a zámeckým areálem – u kostela protékal pod mostem přes stabilní dřevěný jez. Tvořil hranici mezi „zámkem“ a městem. Jalový náhon byl „pojistkou“ odvádějící nepoužitelnou – jalovou – vodu z prostoru nad mlýnem. Odváděl i případnou povodňovou (velkou) vodu.

Labe bylo původně propojeno „horním náhonem“ s nadjezím. Regulací řečiště byl „horní náhon“ značně prodloužen. Pod mlýnem navazoval prudce tekoucí „dolní náhon“ ústící do Labe. Oba jezy před mlýnem a délka „dolního náhona“ poskytovaly potřebný rozdíl vodních hladin, zaručující dostatečnou energii pro pohon mlýna.

Vodní právo, speciální obor užívacího práva na využití vodního toku, bylo spojeno s udržovací povinností k soustavě náhon–mlýn. Toto právo náleželo nejprve vrchnosti a později majiteli mlýna. Spolu s mlýnem bylo i zcizováno a pronajímáno. Opravňovalo mlynáře k dohledu na čistotu vody i vlastního vodního koryta. Ve vlastním zájmu bděl nad touto částí práva velice pečlivě. Lze říci, že takřka každý týden projížděl na loďce zaměstnanec mlýna (často pan Doležal) – jednou až dvakrát za rok sám pan stárek Walter (Valtr?). Na zjištěné závady upozorňovali majitele hraničních pozemků. Pokud nebyly vytknuté nedostatky do stanoveného termínu odstraněny, následoval rychlý a nekompromisní výkon práva na náklady viníka.

Rušení vodního práva bylo považováno za obecně ohrožující a docházelo k němu velice zřídka. Na svou dobu byl náhon ekologicky takřka nezávadným tokem. S výjimkou vyústění četných domovních kanálů. To však bylo v tehdejší době běžné.

Na náhonu bývala domovní i obecní máchadla prádla. Při prudkém proudu snad každé pradeně občas nenávratně uplavala vypraný kus prádla.

Protože mlynář dbal, aby koryto nebylo zanášeno, byly na dně střepy jen výjimečně. Proto mohl být náhon oblíbeným místem pro koupání. Nejlepší koupání zde bylo o sobotách a nedělích, kdy se proud vody zastavil. Vlastně i první místní kabinové koupaliště pro dámy a pány (odděleně) stálo na pravém břehu náhona v blízkosti dnešní hasičské zbrojnice (kolem r. 1912).

Ryby zde musely být kapitální. Laskavostí pí Skořepové dostalo místní muzeum rybářský bodec, který má 5 hrotů o délce 13 cm s rozpětím 10 cm. Malou rybu by takový nástroj zcela znehodnotil. Z toho je patrné, že „usedlí“ majitelé domů, jejichž zahrady tvořily břeh náhona, měli právo rybolovu ze svého pozemku a svého práva jistě využívali.

Své vodní právo si mlynář nenechal narušit ani po výstavbě cukrovaru. Cukrovar si musel pro zajištění labské vody pro svůj provoz vybudovat složitý přívod vody podzemním kanálem (ještě existuje!) do „studní“ na vodárně (na konci Nývltovy ulice). Odtud byla voda dopravována do cukrovaru mohutnými čerpadly.

Teprve zánik – či zanedbání – vodního práva i vodohospodářských zásad umožnily zřízení stavidla u vodárny. Vznikl tak sice nový zdroj vody pro cukrovar, současně však velmi pomalá až nehybná voda způsobila, že se koryto náhona stalo usazovací nádrží. Na dně se usazovaly organické odpady papíren, textilek, koželužen i konzerváren. Když vrstva hnojivého kalu obtěžovala okolí a náhon se stal líhni komárů, byl učiněn pokus vyčistit koryto náhona pásovým buldozerem. Neúspěšně! Co buldozer vyhrnul, to se brzy obnovilo.

O několik let později byla realizována dosti nákladná zastírací akce. Zatrubení náhona. Vodní tok byl uzavřen do betonových rámců. Už nebyl vidět, nepáchl a neplodil komáry. Ale nepřestal být vodním tokem. Lidé do tohoto „kanálu“ házejí ledacos – to je ukázkou úpadku občanské morálky. V místě bývalého mlýna a za Nývltovou ulicí zůstal náhon nezakrytý a i zde se objevuje vyhozený odpad.

Považovat zatrubení náhona za ekologicky významné dílo je ukázkou neznalosti. Tento počín je jen optickým zakrytím svévole a lajdáctví, které má s ekologií pramálo společného. Je to jen jakýsi „obílený hrob“ této vodoteče.

Ekologicky významným dílem by byl funkční vodní tok s proudící čistou vodou, rybami, s písčitém dnem a s porostlými břehy.

Ing. Lubomír Kupka

Aristofanes – řecký dramatik

Nenávidět je mnohdy větší rozkoš než milovat.

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 1. března 1999 do 31. května 1999:

---

1. s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Angelika Šafková
Leontina Kundrtová
Karolína Císařová
Robert Menger
Lucie Kremeníková
Jan Suchý
Dominik Javůrek
Dominik Klempíř
Pavla Štefancová

2. s trvalým bydlištěm v Holohlavech:

Dominik Koza
Matěj Petráček

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 1. března 1999 do 31. května 1999:

---

duben	Zdeněk Kořínek Romana Černá
	Ing. Jiří Baloušek Iveta Kučerová
	Jan Ksandr Helena Vašáková

BLAHOPŘEJENÍ

jubilantům z období od 1. března 1999 do 31. května 1999:

Jubilanti ze Smiřic a z Rodova:

93 let	Sychrovská Emilie	Smiřice, Příční 159
92 let	Urbanová Emilie	Smiřice, Gen. Govorova 574
90 let	Černá Anna	Smiřice, Gen. Govorova 551
	Šebková Terezie	Smiřice, Nová 175
	Suchánek Václav	Smiřice, Nývltova 51
85 let	Zubcová Marie	Smiřice, Gen. Govorova 575
80 let	Radoňová Růžena	Smiřice, Brigádnická 233

Jubilanti z Holohlav:

V tomto období se žádný občan Holohlav nedožil životního jubilea, které uvádíme ve Zpravodaji.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 1. března 1999 do 31. května 1999:

---

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Mazák Ladislav	Smiřice, Ohrady 335	nar.: 1929	zemřeli: 3. 3. 1999
Součková Ludmila	Rodov 45	1915	24. 3. 1999
Trojan František	Smiřice, Gen. Govorova 568	1927	25. 4. 1999
Antonínová Anna	Smiřice, Nývltova 344	1923	6. 5. 1999
Schořová Zdenka	Smiřice, Komenského 73	1924	12. 5. 1999
Šust Václav	Smiřice, Nývltova 271	1920	14. 5. 1999
Munzarová Anna	Smiřice, Husova 583	1910	16. 5. 1999
Jašková Hedviga	Smiřice, A. Malé 322	1913	20. 5. 1999

2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

Samková Jaroslava	Holohlavy, Na Kopečku 17	nar.: 1923	8. 3. 1999
Slavík Ladislav	Holohlavy, Na Kršovce 156	1911	28. 4. 1999

Za OÚ Holohlavy
(VV)

Stanislava Klimešová
matrikářka

INFORMUJEME VÁS

Zájemci o kurzy anglického jazyka pro začátečníky a pokročilé,
které budou zahájeny v září tohoto roku,
se mohou přihlásit na Městském kulturním středisku.

Dům dětí a mládeže Smiřice

Zájemové útvary pro školní rok 1999/2000

Nabídka dětem:

Rybářský kroužek (od 1. třídy) Práce v tomto kroužku je zakončena zkouškami a předáním rybářského lístku.	200,- Kč
Zdravotnický kroužek (od 4. třídy) Děti se seznámí s poskytnutím první pomoci zraněnému, seznámí se anatomii člověka a dostane se jim poučení o škodlivosti návykových látek.	150,- Kč
Mladí ochránci přírody (od 1. třídy) Práce s mikroskopem, zakládání herbáře, ohrožené druhy fauny a flóry, mapování smiřické lokality, exkurze.	150,- Kč
Pohybový kroužek (od 1. třídy) Rozvoj pohybových dovedností a získávání nových dovedností a znalostí.	170,- Kč
Společenský tanec (od 1. třídy – pro děvčata i chlapce!!) Nácvik klasických a moderních tanců.	150,- Kč
Volejbal nebo basketbal pro děvčata od 5. třídy	170,- Kč
Florbal pro chlapce: 3.–5. třída 7.–9. třída Hra se speciální hokejkou a míčkem, hraje se i závodně, jinak je to vhodný doplněk k jiným sportům.	200,- Kč
Elektronické šipky (pro děvčata i chlapce od 5. tříd) Zábava a soutěže!!	170,- Kč
Anglický jazyk (2. a 3. třída) Německý jazyk (2. a 3. třída) Německý jazyk – konverzace (od . třídy) – 30 lekcí	250,- Kč
Léčivá píšťalka Pro začátečníky i pokročilé s dýchacími potížemi.	165,- Kč
Výtvarný kroužek (pro děti od 2. třídy) Modelování, kreslení, používání různých výtvarných technik, výhledově i první keramické pokusy.	200,- Kč

Klub šikovných dětí (od 1. třídy)	165,- Kč
Slouží k motorickému uvolnění, získávání nových dovedností, práce s přírodním materiálem, vystřihován, jednoduché kreslení, obkreslování, výroba jednoduchých dárečků.	
Dopravní kroužek	165,- Kč
Jízda zručnosti na speciálních překážkách, jízda po dopravním hřišti, technická dovednost, dopravní značky a pravidla silničního provozu, první pomoc... a reprezentace města – možná i naší republiky.	
Počítače:	
– počítačové hry od 2. třídy	
– obsluha počítače od 4. třídy	230,- Kč
Šachy (od 2. třídy)	200,- Kč

Nabídka dospělým:

Elektronické šipky – pro juniory i starší	170,- Kč
Kalanetika – pro ženy – jednotlivé lekce	20,- Kč
Posilovací cviky – zlepšení zdravotního stavu i nálady se určitě dostaví.	
Gobelínová a zapjastková technika, tkaní koberců	300,- Kč
v případě zájmu i keramika	
Jazyky v těchto oborech:	
- technická a obchodní němčina + písemný styk, PC	
- angličtina pro začátečníky i pokročilé	
- němčina pro začátečníky a pokročilé	
- konverzace AJ i NJ	
- příprava k maturitě	300,- Kč
Výuku lze domluvit i jako individuální a intenzivní!	
Základní obsluha počítače – kurz 10 hodin	500,- Kč
První kurz bude zahájen v říjnu – bude včas oznámeno a další v únoru.	

Co se dá vyčíst ze smiřické evidence obyvatel?

V minulém čísle jste si mohli přečíst o tom, co ovlivňuje používání křestních jmen. Uvedli jsme si, že při volbě jmen rozhoduje velmi často dobová obliba. I proto asi najdeme mezi dvěma nově narozenými chlapci ze Smiřic hned dva Dominiky za sebou – vzorem se stal jistě slavný hokejový brankář Dominik Hašek.

V naší republice jsou nejčastějšími jmény Tereza u děvčat a Jan u chlapců. U děvčat následují v žebříčku oblíbenosti Kateřina, Michaela, Kristýna a Nikola. Chlapcům vybírají rodiče jména v pořadí Jakub, Tomáš, Martin a Michal.

Nejčastěji používaná jména jsou již několik let stabilní. U děvčat zaznamenaly mírný ústup Lucie a Veroniky – místo nich je více Michael a Nikol. U chlapců přetrvává obliba biblických jmen, ale celostátně přibylo Dominiků.

Ve Zpravodaji č. 1/99 bylo uvedeno, že ve Smiřicích je mezi chlapci nejvíce Jirků a mezi děvčaty Marií. Bylo zde uvedeno i pořadí četnosti jednotlivých jmen. Zatím co některé jméno se ve Smiřicích vyskytuje i stokrát, jsou i jména, která se vyskytují jen dvakrát nebo jednou. Pokud si je přečtete, zjistíte, že některá jména se vyskytují tak málo proto, že jsou skutečně již zastaralá a některá jen proto, že mají odlišný pravopis.

Mezi děvčaty a ženami najdeme ve Smiřicích dvě s těmito jmény:

Adéla, Alice, Anežka, Apolonie, Darina, Drahoslava, Emília, Etela, Ingrid, Josefa, Juliana, Karla, Leona, Magdalena, Marika, Michala, Natálie, Nikol, Nikola, Silvie, Terezie, Viera, Vítězslava, Vlastimila, Žaneta.

Jen jednou se vyskytují u dívek a žen jména:

Adriana, Agnesa, Albína, Alenka, Alojzia, Anastázie, Anetta, Angela, Angelina, Anneliese, Beata, Bedřiška, Běla, Bernardina, Berta, Bohumíra, Bohuslava, Debora, Diana, Dita, Dora, Dorota, Drahuše, Drahuška, Emma, Ester, Ida, Ivanka, Ivona, Janka, Jaromíra, Jaruška, Julie, Justina, Katarína, Lada, Leontina, Lidmila, Linda, Lydie, Magda, Mariána, Marija, Matilda, Miriam, Naďa, Nataša, Nela, Nina, Oldřiška, Olympie, Otilie, Patricie, Petruše, Radomíra, Sabrina, Silvia, Štefanie, Taťána, Teresie, Václava, Valerie, Venuše, Verona, Viola, Vladana, Vlastislava, Vratislava, Yveta, Zlatuška, Žofia, Žofie.

Nejméně dva chlapce nebo muže najdeme se jmény:

Alois, Anton, Čestmír, Dalibor, Dominik (tato statistika by se musela měnit den ze dne – v době, kdy čtete tyto řádky, ve Smiřicích už jsou Dominikové nejméně 4!!), Dušan, Evžen, Julius, Leoš, Lubor, Ludvík, Radim, Radovan, Richard, Rostislav, Tibor, Vítězslav, Vlastislav.

Jen jednou se vyskytuje u chlapců nebo mužů jméno:

Adolf, Alfréd, Andrej, Augustin, Bořivoj, Denis, Dezider, Erik, Ernest, Ervin, Juraj, Karol, Kazimír, Leopold, Ludevít, Lukáč, Lumír, Marko, Matěj, Matouš, Maxmilián, Měčislav, Metoděj, Michael, Miklós, Miloň, Oleg, Ondrej, Otakar, Otmar, Otokar, Pavol, Radko, René, Slavoj, Věroslav, Vilém, Vít, Záboj.

Ve Zpravodaji bylo již ve třech pokračováních uvedeno, jak vznikala a jak se začala postupně používat příjmení. V telefonních seznamech i ve statistikách můžeme zjistit, že nejčastějšími příjmeními jsou v naší republice Novák, Dvořák, Svoboda, Novotný, Černý... Pro zajímavost lze uvést, že se v roce 1990 tehdy ještě v celém Československu dalo napočítat 367.607 různých příjmení!! Je to i proto, že některá příjmení se liší pouze pravopisem. Např. příjmení Dvořák má podobu Dvoržák, Dvorzák, Dvorzak, Dworschak, Dwořák, Dworzák, Dworzak.

Jaký je výskyt příjmení u nás ve Smiřicích a Rodově, můžeme zjistit ze smiřické evidence obyvatel (příjmení jsou počítána v mužské i ženské podobě dohromady):

Svoboda	23	Hlaváček	14
Koza	20	Marek	14
Pavlík	21	Michálek	14
Sladký	19	Novotný	14
Vít	18	Suchánek	14
Svatoň	17	Knap	13
Volter	17	Urban	13
Černý	16	Doležal	12
Holeček	16	Dvořák	12
Kouba	16	Kratochvíl	12
Špryňar	16	Olah	12

Plšek	12	Jandera	11
Souček	12	Beránek	10
Zemek	12	Bureš	10
Bajza	11	Charousek	10
Brouček	11	Janeček	10
Brož	11	Rousek	10
Fejgl	11		

Znovu upozorňuji na to, že se seznam obyvatel prakticky dennodenně mění a uvedené údaje nemusí naprosto přesně odpovídat skutečnosti.

(mv)

VE ZKRATCE

- V biocentru Obora je již omezena těžba písku a postupně je zde upravován terén kolem vodních ploch. Kdo nebyl u dřívějších lokalit po těžbě písku u Skalice, neumí si představit, jaká hrůza zde byla po navážení různých odpadů. Díky budování smiřického biocentra Obora a díky navážení materiálu vybagrovaného ze dna Labe u Předměřic se postupně ztrácí jeden z hrůzných výsledků lidské činnosti. Po zarovnění terénu zde budou vysázeny stromy a keře – s pěstováním zemědělských plodin se zde nepočítá.
- Kaštany v okolí Smiřic i Holohlav byly loni napadeny klíněnkou jírovcovou. Jejich larvy se živí pletivem listů kaštanů. Kaštany začnou postrádat živiny, chřadnou až odumřou. Městský úřad zajistil zjara postřik proti klíněnce. Klíněnka asi řádí dál, protože na listech kaštanů se objevily znovu rezavé skvrny.
- V okolí Smiřic jsou vysazovány kolem silnic nové stromky a je prováděn prořez a ošetření stávajících stromů. U zderazského statku byl poničen již druhý vysázený stromek. Je až neuvěřitelné, proč někdo dokáže poškodit to, co druzí udělají pro budoucí zkrášlení prostředí!
- Smiřické děti z dopravního kroužku MěDDM procházejí opět úspěšně sítím dopravních soutěží. Probojují se opět do mezinárodní soutěže?
- Městskému úřadu se podařilo společně s obecními úřady přiškolených obcí soustředit finanční prostředky na vybudování počítačové učebny na naší základní škole. Škola tak mohla odstranit výtku školní inspekce, že na zdejší škole nemají tuto moderní učebnu.
Žáci školy na oplátku pomáhají městskému úřadu tím, že se starají o úklid v okolí školy. Velmi se zlepšil např. vzhled chodníku vedle parkoviště na začátku Jiráskovy ulice. Chodíte-li do parku, jistě jste si všimli, že cestičky jsou vyčištěny až k obrubníkům – i zde pomohla školní mládež.
- Jistě jste si všimli, že je opravováno schodiště Na lednici – to ocení hlavně ti, kteří chodí např. na hřbitov. Předláždění chodníků jistě velmi oceňují obyvatelé Brigádnické ulice. Upravují se překopy přes silnice. V plánu jsou ještě další akce:
  - počítá se s rekonstrukcí vozovky v Jiráskově ulici
  - bude vysáno výběrové řízení na rekonstrukci městského osvětlení

- u zámku bude na Důchodě opravena další část střechy
  - budou opraveny střechy na zvláštní a základní škole – už zatéká i do tříd
  - opravy se dočkají domy čp. 185 a 125
  - v Rodově bude opraven dům čp. 45
- Firma Reuter prodává svou budovu (budovu bývalé výpočetní stanice AGRODAT).
  - Na prodej je prý i budova zámku (?) – nekoupíte jednu z obou budov?
-

druhá největší pojišťovna na pojistném trhu přijme do trvalého pracovního poměru

OBCHODNÍ ZÁSTUPCE

pro prodej občanských produktů v regionu
Hradec Králové, Nový Bydžov a Chlumeck nad Cidlinou

Požadavky: samostatnost, komunikativní schopnosti, odpovídající vystupování, odpovědnost

Písemné přihlášky s profesním životopisem zasílejte na adresu:

Česká Kooperativa a.s., tř. Míru 94, 530 02 Pardubice

Kontaktní osoba: paní Petriláková, tel.: 040/6890272

Česká Kooperativa pojišťovna a.s. nabízí:

- ✦ životní, úvěrová a úrazová pojištění
- ✦ pojištění léčebných výloh v zahraničí a cestovní pojištění
- ✦ havarijní pojištění motorových vozidel občanů
- ✦ pojištění domácností, rekreačních chat a chalup, rodinných domků
- ✦ důchodové připojištění

Kontakt:

- ✦ kancelář Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 62/1, tel.: 0448/595947
- ✦ kancelář Hradec Králové, S.K. Neumanna 1257, tel.: 049/36634

Regionální jízdní řád

Protože se již předem hodně čtenářů dotazovalo, zda bude uveřejněn výpis z jízdního řádu, vycházíme jim vstříc. Je třeba znovu upozornit, že jde o výpis orientační. Podrobnosti – výjimky jízdy vlaků v určitých dnech (hlavně v době svátků, ke konci roku apod.) najdete v jízdním řádu na nádraží. Dále je třeba upozornit na to, že ke dnům 18. 7. 1999, 26. 9. 1999 a 23. 1. 2000 může dojít v jízdním řádu ke změnám.

Jezdíte častěji do Prahy? Nyní se tam můžete dostat poměrně hodně rychle expresním vlakem Královéhradecký expres. Za obvyčejné jízdné bez jakéhokoliv příplatku (I. třída 111,- Kč, II. třída 74,- Kč) můžete být z Hradce Králové v Praze dříve než za 1 a půl hodiny – vlak pokračuje dále až do Plzně. Jezdí v pracovní dny a v sobotu.

Odjezd z Hradce Králové 7:42 hod., stává až v Praze 9:05 hod., v 10:36 hod. je v Plzni. Odjezd z Plzně 13:08 hod., z Prahy odjíždí 14:31 hod. a do Hradce přijíždí 16:11 hod.

031 Jaroměř – Smiřice – Hradec Králové – Pardubice

	x,So						x,S	x	x,Ne
Jaroměř	4:28	5:09	6:12	7:10	8:48	10:53	12:18	13:28	13:47
Smiřice	4:40	5:19	6:21	7:21	8:58	11:06	12:26	13:34	13:56
Hradec Kr.	4:54	5:33	6:35	7:35	9:11	11:20	12:40	13:43	13:50
Pardubice	5:29	6:32	7:14	8:14	9:59	11:54	13:27	Praha	14:14

x = jede ve všední den

	So,Ne		x		43				
Jaroměř	14:20	15:37	16:40	17:22	18:02	18:53	19:08	20:04	22:12
Smiřice	14:29	15:47	16:47	17:29	18:12	19:03	19:15	20:14	22:20
Hradec Kr.	14:42	16:00	17:00	17:40	18:28	19:17	19:26	20:27	22:34
Pardubice	15:20	16:46	17:56	18:32	19:13	19:57	19:57	21:04	23:05

43 = jede v So a Ne od 5. 6. do 29. 8.

031 Pardubice – Hradec Králové – Smiřice – Jaroměř

	jen Po	x	x,So	So, Ne	x	So,Ne				
Pardubice		4:26	5:00	5:39	6:20	6:20	8:20	8:49	10:00	10:43
Hradec Kr.	4:00	5:03	5:42	6:21	6:54	7:05	8:46	9:23	10:49	11:36
Smiřice	4:11	5:18	5:58	6:38	7:06	7:20	8:57	9:38	11:05	11:51
Jaroměř	4:17	5:27	6:07	6:48	7:12	7:29	9:03	9:46	11:15	11:59

Pardubice	12:10	13:31	14:00	15:32	16:23	17:31	19:02	19:59	22:03
Hradec Kr.	13:03	14:14	15:08	16:16	17:12	18:15	19:36	20:33	22:39
Smiřice	13:18	14:30	15:22	16:31	17:27	18:30	19:51	20:47	22:53
Jaroměř	13:26	14:40	15:32	16:39	17:35	18:40	20:00	20:55	23:01

x = jede ve všední den

Perličky ze školy

Absolutní klid neexistuje, protože jsou v něm obsaženy molekuly.
Abstinent je člověk, který si peníze za alkohol ukládá do spořitelny.
Abstraktní je to, co nemůžeme vzít do ruky – např. žhavé železo.
Aby kapalná látka ztuhla, musíme jí dodat určité množství mrazu.
Aby lázně nevyschly, mají v zemi prameny.
Aby byly výbuchy v motoru pravidelné, je na ojnici připevněn setrvačnick.

STAVO *plast s.r.o.* **HK**

Výroba plastových výplní

STAVOplast s.r.o. HK
výroba plastových výplní
výrobní závod Třebechovice p. O.
Resslova 350
503 46 Třebechovice p. O.
tel.: +420 49 5592121-2
tel./fax: +420 49 5593119

PLASTOVÁ OKNA

z profilů REHAU

dle vašich představ

Nyní také možnost splátkového prodeje!!!

Navštivte nás ve výrobním závodě: Resslova 350

(objekt Galexu)
Třebechovice p. o.
tel./fax: 049/55 93 119

Obsah:

Informace z radnice	2
M. Mrákovská: Odpady – kam s nimi	3
Přečetli jsme za vás: O vodě	4
M. Hlava: Co by mohlo naše občany zajímat	5
M. Volák: 9 v dějinách Smiřic – 300 let kostela	6
J. Mach: Ze záznamů v holohlavské děkanské kronice	9
Ing. L. Kupka: Z historie domů ve Smiřicích – dům čp. 8	13
J. Litomiský: Mohlo být ve Smiřicích letiště?	15
Víte, že...	16
Ing. L. Kupka: Ad „Mlýnský náhon“	18
Z matriky městského úřadu	19
Dům dětí a mládeže Smiřice – nabídka zájmových útvarů	21
M. Volák: Co se dá vyčíst ze smiřické evidence obyvatel?	23
Ve zkratce...	24
Česká kooperativa – inzerce	25
Výběr z regionálního jízdního řádu ČD	26
Plastová okna – Inzerce	27

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 31. srpna 1999

Cena jednoho výtisku 8,- Kč. Předplatné na celý rok 28,- Kč.

Náklad 520 výtisků.